

Kärlekens mirakel

All den kärlek jag aldrig gav.
Din tro den gick i kvav.
All den empati jag aldrig visade.
När det var du som krisade.
Jag hade lärt mig att stänga av.
Grävde min egen grav.

Sedan så blev jag riktigt sjuk.
Ej vid mina sinnens fulla bruk.
Helt ologiskt stannade du kvar.
Med din kärlek så underbar.
Tillsammans så kämpade vi.
För att släppa sanningen fri.

Demonen sprang och gömde sig.
När jag lärde mig att säga nej.
Jag fick gråta ut i din famn.
När du ömt viskade mitt namn.
Vår vänskap stor och vacker.
Slut på ångestattacker.

Jag överöste dig med en stark kärlek.
Skogspromenader, glädje och smek.
Min sjukdom vissnade och försvann.
Inför vår kärlek underbar och sann.
Jag famlade i en förödande kramp.
Men till härlig seger ledde vår kamp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten